

Geef onze kinderen een toekomst!

In Montreal is de wereld tot 19 december bijeen om het wereldwijde verlies van dieren en planten af te remmen. Dat dier- en plantensoorten uitsterven is een natuurlijk verschijnsel maar de afgelopen honderd jaar is dat proces verstoord en gaat in een steeds rapper tempo. Denk maar eens na, wanneer heeft u voor het laatst vlinders gezien? Dit jaar of was het vorig jaar? Misschien kunt u het zich niet eens meer herinneren, zolang is het geleden. Het aantal vlinders in Nederland is met 84 procent afgenomen, vijftien soorten komen helemaal niet meer voor. Als vlinders verdwijnen, verdwijnt het voedsel voor vogels. Als vogels verdwijnen, worden zaden minder verspreid en verdwijnen bomen en planten. De biodiversiteitscrisis, zo noemen we dat met een moeilijk woord, is ongekend en doet zich overal op de wereld voor. Het is een ramp die zich als het ware buiten ons bewustzijn voltrekt en die weinig goeds voorspelt voor onze kinderen en kleinkinderen. Zij erven straks een dode wereld.

Wij mensen hebben dat zelf veroorzaakt. Wij hebben bossen gekapt, steden gebouwd, industrieterreinen aangelegd, waterwegen gedempt en akkers doodgespoten met landbouwgif. Deze week in Montreal praten meer dan 190 landen over een voorstel om 30 procent van de aarde te beschermen zodat de natuur zich daar weer kan herstellen. Of het lukt om een accord te sluiten, is de vraag. Er zijn al eerder pogingen gedaan om wereldwijde afspraken te maken maar geen van de doelstellingen zijn ooit gehaald. Landen kiezen eerder voor economisch gewin op korte termijn dan voor natuurherstel. De Europese Unie is hierop een uitzondering. Zij heeft zich verplicht om in 2030 tenminste 30 procent van haar zee- en landoppervlak tot natuur te bestemmen. Ook wil de EU dat landen het gebruik van pesticiden terugbrengen met zeker de helft, veel bomen gaan planten (3 miljard in de hele EU) en hun landbouwgrond en binnenwateren gezond gaan maken.

Dat geldt dus ook voor ons land en ook voor onze provincie. Boeren, burgers en politici kunnen daar hun steentje aan bijdragen. Hier bij mij in de Bouwhoek van Friesland heb ik deze zomer weinig akkers gezien met een rand van bloeiende planten. Daarmee worden insecten gelokt en dat is goed voor de biodiversiteit. Ook heb ik weinig akkers gezien met groenbemesters die, eenmaal ondergeploegd, de bodem op natuurlijke wijze verrijken. Boeren kunnen voor deze, voor de biodiversiteit zo belangrijke activiteiten subsidie krijgen maar willen daar blijkbaar geen gebruik van maken. Wat valt me nog meer op, hier in de Bouwhoek? Dat het land zo leeg is met kilometerslange wegen zonder groen erlangs. De gemeente Waadhoeke en de provincie Friesland kunnen best meer bomen en heesters planten. Ook daar is voldoende subsidie voor. De natuur een handje helpen is broodnodig, er is aan geld geen gebrek, echt moeilijk om te doen is het niet en toch gebeurt het niet of veel te weinig. Dat maakt me verdrietig. Het mag niet zo zijn dat onze (klein)kinderen een land erven zonder vlinders, grutto's, wulpen en wilde eenden; een land waar deze dieren alleen nog in de dierentuin van Leeuwarden te zien zijn.

Corina van Arnhem

Tzummarum

actief bij de Grootouders voor het Klimaat